

گرامی باد روز جهانی کارگر!

امسال کارگران در شرایطی به پیشواز روز جهانی خود (اول ماه مه) می‌روند که بحران سر تا پای نظام استثمارگرانه سرمایه‌داری را فرا گرفته است. این یک بحران ساختاریست که به دلیل اپیدمی کرونا ابعاد وسیع‌تر و شدیدتری به خود گرفته است. اپیدمی کرونا در همه جهان، سودپرستی سرمایه‌داران و بی‌لیاقتی‌شان در کنترل این بیماری را آشکار ساخته است. بر اثر این اپیدمی، برخی از بزرگ‌ترین رشته‌های فعالیت اقتصادی همچون هتل‌داری و توریسم و همچنین شرکت‌های هواپیمایی و رستوران‌دارها کلاً محدود و یا متوقف شدند. روشن است که در همه جا دولت‌ها به کمک صاحبان این رشته‌ها و

سرمایه‌داران متضرر شده شتافتند اما از کمک واقعی و یا اساساً هر گونه کمکی به کارگران و کسانی که شغل خود را از دست داده بودند سر باز زدند. این سیاست دولت‌های مدافع سرمایه‌داری در سراسر دنیا باعث شد که صدمات مادی و معنوی و جانی شیوع کرونا همچون هیولایی بر جان کارگران و زحمت‌کشان دنیا بیفتد و معاش و حیات صدها هزار تن از آنان را در آتش خود بسوزاند. در چارچوب همین شرایط بحرانی در عوض بخشی از سرمایه‌داران نظیر صاحبان شبکه‌های مجازی، تجارت الکترونیک (E-Commerce) به برکت نابودی حیات توده‌های ستمدیده، ثروت‌های هر چه بیشتری انباشتند و با بهره‌برداری از شرایط جهنمی به وجود آمده بر ابعاد ثروت‌های خود افزودند.

در ایران و زیر سلطه جمهوری اسلامی طبقه کارگر در اوضاع و احوالی به پیشواز روز جهانی کارگر می‌رود که بحران اقتصادی که سر تا پای نظام اقتصادی حاکم را فرا گرفته به دلیل تحریم‌ها و اپیدمی کرونا شرایط فاجعه‌باری پیدا نموده و با شدت و حدت هر چه بیشتر زندگی و معیشت کارگران را تحت فشار گذاشته است. روزی نیست که خبر از تعطیلی واحد تولیدی‌ای منتشر نشود و روزی نیست که کارفرمایان دسته دسته کارگران را بدون پرداخت مزد و مزایا و حتی معوقات قبلی، آنها از کار اخراج نکنند. آن‌هم در شرایطی که کارگران از داشتن بیمه بیکاری لازم در رنج‌اند و سرمایه‌داران زالوصفت و حکومت مدافع آنان یعنی جمهوری اسلامی هیچ مسئولیتی در قبال کارگران بیکار بر عهده نمی‌گیرند و در واقع شمار بزرگی از کارگران و زحمت‌کشان و خانواده‌های‌شان را محکوم به سقوط به دامن فقر شدیدتر، بی‌سرنواهی، بیکاری، دزدی، فحشا، گدایی و در یک کلام له شدن در چرخه مناسبات ضد خلقی نظام سرمایه‌داری حاکم بر کشورمان می‌کنند.

در چنین شرایطی شاهدیم که خواست دریافت حقوق پرداخت نشده که در سال‌های اخیر در راس مطالبات کارگران قرار گرفته، در شرایط همه‌گیری و تشدید بحران به معضل بزرگی برای کارگران گرسنه و خانواده‌های‌شان بدل گشته و در حال حاضر یکی از رایج‌ترین اعتراضات کارگری مبارزه برای رسیدن به این مطالبه می‌باشد. چرا که بورژوازی دندان‌گرد حاکم که تا مغز استخوان به امپریالیست‌ها وابسته است در بیشتر واحدهای تولیدی حتی از پرداخت دست‌مزدهای حداقلی کارگران نیز خودداری کرده و به جای پرداخت تمام حقوق کارگران، صرفاً گوشه کوچکی از دست‌مزد آنان را آن‌هم در فواصل طولانی به صورت "مساعده" در اختیار کارگران قرار می‌دهد. به همین دلیل هم هست که ما امروز با کارگرانی مواجه می‌شویم که ماه‌ها حقوق عقب افتاده از کارفرما طلب‌کارند. با توسل به چنان اعمال غارت‌گرانه و ظالمانه است که امروز سرمایه‌داران زالوصفت در شرایط بیکاری گسترده و فشرده‌گی ارتش ذخیره کار و اخراج‌های دائمی فرصت یافته‌اند شیوه پرداخت دست‌مزد کارگران به صورت "مساعده" را به عامل فشاری مضاعف بر دوش کارگران بدل کرده و زنجیرهای اسارت آنها را محکم‌تر نمایند.

در مقابل، روزی نیست که کارگران و زحمت‌کشان ستم‌دیده و آگاه در اثر فشار طاقت فرسایی که بر آنها تحمیل می‌شود در گوشه‌ای از کشور با وجود اپیدمی کرونا و سایر شرایط محدود کننده، صدای اعتراض و حق‌طلبی خود را علیه کارفرمایان و سردمداران جمهوری اسلامی بلند نکنند و سرمایه‌داران و رژیم حاکم را در حد توان خویش به مضاف فرا نخوانند.

واقعیت این است که مبارزات حق‌طلبانه کارگران همواره از طرف نیروهای سرکوب‌گر جمهوری اسلامی به مثابه سنگ ننگ‌بان بورژوازی وابسته حاکم با بی‌رحمی تمام با ضرب و شتم کارگران و پرتاب گاز اشک آور به سوی آنان سرکوب می‌شود. علاوه بر این کارگران مبارز دایما با دستگیری و زندان و شکنجه حاکمان مواجه هستند. از طرف دیگر در شرایطی که چاره رنجبران وحدت و تشکیلات است دیکتاتوری حاکم حتی امکان ایجاد تشکل‌های صنفی را هم از کارگران ما سلب نموده و با اعمال قهر ضد انقلابی از هر گونه پیشروی مبارزات کارگران جلوگیری می‌نماید.

کارگران مبارز!

در آستانه روز جهانی کارگر و در اوضاع و احوالی که جمهوری اسلامی از وحشت نتایج ناشی از تجمع و اتحاد شما اجازه برگزاری آزادانه این جشن کارگری را به شما نمی‌دهد باید بدانید که زندگی بدون فقر و فلاکت، تنها با نابودی جمهوری اسلامی و نظام سرمایه‌داری حاکم که این رژیم با دار و شکنجه به حفاظت از آن برخاسته امکان‌پذیر می‌باشد. برای دست‌یابی به یک زندگی سعادت‌مندانه راهی جز جنگیدن وجود ندارد. تنها در بستر این جنگ است که امکان سازمان‌یابی کارگران و شکل‌گیری عالی‌ترین اشکال سازمان‌یابی آنها امکان‌پذیر می‌گردد.

تجربه نشان داده که رهایی قطعی کارگران به انقلاب علیه نظم موجود وابسته است و این انقلاب هم بدون رهبری کارگران به سرانجام نخواهد رسید.

زنده باد اول ماه مه روز جهانی کارگر!

پیروز باد مبارزات کارگران برای رسیدن به رهایی!

نابود باد رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی!

پیروز باد انقلاب!

زنده باد کمونیسم!

چریک‌های فدایی خلق ایران

چهارم اردیبهشت ۱۴۰۰ - ۲۴ آپریل ۲۰۲۱